

една линия. Командирът на 43-полкът едва успя да задържи поддръжката — 10-а и 11-а роти, усили ги с войници от други роти на полка и по тоя начин формира две сборни роти и ги назначи за полкова поддръжка.

При настъплението дружините имаха само 2—3 малки спирания и едно по-големо — при р. Карагачъ дере. При тия спирания откриваха пушечен и картечен огън, колкото за поддържане духа.

Между това, българите преминаха реката Карагачъ дере, която бѣ дълбока до колѣне, и ротите спрѣха да си починатъ отъ дългото, почти безспирно, движение. Трѣбва да се забележи, че българската артилерия, изненадана отъ новодошлите турски батареи, се бѣ съвзела; тя бѣ успѣла да пренесе огъня върху новите и върху съвзелите се турски батареи и да се пристреля по тяхъ. Слънцето, което се бѣше надвесило на западъ, задъ гърба на българите, освѣтяваше ясно турската позиция. Турските батареи започнаха да замлъчаватъ една следъ друга. Къмъ 4 ч. 30 м. сл. пл., когато настѣпващите българи приближаваха Карагачъ дере, всички подчертаваха голѣмото надмощие на българската артилерия. Къмъ 5 ч. турските батареи почти по цѣлата линия бѣха заставени да замлъкнатъ¹⁾, и българска артилерия отново насочи огъня си главно по турските пехотни окопи и по поддръжките, които бързаха да усилятъ бойната линия. Въ сѣщото време 2-о и 3-о с. с. и 1-о не с. с. артилер. отдѣления забелязаха турски колони, които се движеха задъ турската артилерийска позиция къмъ българския лѣвъ флангъ. Това бѣше най-храбрата, както я нарича Чобаноглу, турска 3-а дивизия, която още предъ пладнѣ бѣше настѣпила къмъ дѣсния флангъ на II корпусъ. Началникътъ на артилерията, полковникъ Мановъ, заповѣда бързо да ги обстрелятъ. При тая стрелба много войници отъ колоните се разбѣгаха. Една колона, около рота, цѣла се прѣсна. Друга една колона залегна, а следъ това изчезна задъ позицията²⁾.

Вихровиятъ пехотен и особено картечен турски огън продължаваше да се сипе върху българите, които се бѣха спрѣли въ коритото на р. Карагачъ дере, откъдето, следъ кратка почивка, продължиха настѣплението. Българите бѣха така разбъркани, че за редъ и обща команда и дума не можеше да става. За настѣпление, нѣкои ротни и дружинни командири просто вди-

¹⁾ и ²⁾ В. И. А.; XIV, 52, 6.